★ அநியாயமாய் வந்த அதிக லாபமானதினும், நியாயமாய் வந்த சொற்ப லாபமானமே உத்தமம்.

★ யாரன்னைச் சம்பாதிப்பதினும் தானத்தை சம்பாதிப்பது எவ்வளவு உத்தமம்! வெள்ளியைச் சம்பாதிப்பதினும் புத்தியைச் சம்பாதிப்பது எவ்வளவு மேன்மை!

★ கிணறு சூழ்ந்தன் தேன்கூடு போல் ஆத்மாவுக்கு மதுரம், ஆதலினால் ஞானமுமாகும்.

★ தன்னடையோடு கூடிய விடுதலையுற்ற சுகமுடையான் மகாத்மாவின் கிரியைகளைக் காணினும், அமரக் கதையோடு காப்பியம் வேதம் துணக்கதையே சுவை.

★ வெள்ளியைக் கொடுப்பினும், யாரன்னைப் படும் தோதிக்கும்; மனதின் அவன் நடையை தோதிக்கும்.

★ பேற்றுத்தை பேதையவன் நரேகத்தை காணிகிறான்; கேட்டதை தொன்துகிறவன் மரணத்தை கிணைக்கிறான் பிறந்து வருகிறான்.

★ மாதுபாடான கிருதுயுள்ளவன் தன்னமையை கண்டடைவதில்லை; புரட்டு சேர்ந்தவன் தீமையால் வருவான்.

★ அறிவான் தன் வார்த்தைகளை அடக்கிவைப்பான்; வாயுள்ள இளர்த்த மனிதன்.

★ அழிவு வருமுன் மனிதனுடைய இருதயம் கர்வமாய்யாகிறது; மேன்மைக்கு முன்னது தாழ்மை.

★ தாத்தான் கெஞ்சிக் கேட்கிறான்; ஞானவானவர் கடினமாய் உத்தரவு கொடுக்கிறான்.

★ மாதுபாடான உதடுகளுள்ள பேனைப்பார்க்கிலும், உத்தமனாய் நடக்கிற தரித்திரனே வாசி.

★ மனிதனுடைய மதியீனம் அவன் வழியைத் தாறுமாறாக்கும்.

★ நேர்மை அநேக பிரசித்தனாக்கும்; தரித்திரனோ தன் பிரசித்தனாகும் வெறுப்பவன்.

★ பிறவான் தனையை அநேகர் வருந்திக் கேட்பார்கள்; கொடை கொடுக்கிறவனுக்கே எவரும் பிரசித்தன்.

★ பாவியின் தனையை அநேகர் வருந்திக் கேட்பார்கள்;

★ மனிதனுடைய வாழ்வெல்லாம் அவன் கோபத்தை அடக்கும்; அதற்கு மன்னிப்பது அவனுக்கு மகிமை.

★ பிள்ளை காரணமாக தகப்பனாகிய பேரை எதிர்க்கப்பவுவான், புத்திமானைக் கடிந்துகொள்ளான், அவன் அறிவற்றவனாவான்.

★ மனிதனுடைய இருதயத்திலுள்ள யோசனை ஆழமான தண்ணீர் போலிருக்கிறது; புத்திமானோ அதை மொண்டெடுப்பான்.

★ தான்கத்தை வாடும்பாதை, வாடும்னுல் தரித்தானாவாய்; கண்விழித்தே அப்பாதை வாடும்பாதை பெருவாய்.

★ காயத்தின் ஆரோக்கியமும், உள்ளத்தில் உறைக்கும் அறிவையும், பொல்லாதவனை அடுக்கிறதுத் துரைக்கும்.

★ பொய் நாவினால் யாரானைத் தம்பாதிப்பது சாணவத் தேடுகிறவர்கள் வலைகிறவர்கள் சுவாதம் போலாகும்.

★ எழுதுமன் கூக்குரலுக்கே தன் செவியை அடைத்துக் கொள்கிறவன், தானும் தத்தமுடைக் கூப்பிடும் போது கேட்கப்படமாட்டான்.

★ தன்னைக் காணமும், கொடுக்காணமுள்ள ஸ்திரியுடன் கிடப்பதைக் காட்டிலும் வனாந்தரத்தில் வாழ்வது நலம்.

★ தன் வாயையும் தன் நாவையும் காக்கிறவன் தன் ஆத்மாவை இக்கட்டுகளுக்கு விலக்கி காக்கிறான்.

★ மகவின் ஆபத்தைக் கண்டு மறைந்துகொள்ளான், பேதைகள் நடுவே போய் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள்.

★ பிள்ளையானவன் நடக்க வேண்டிய வழியாவே அவனை நடத்து; அவன் தர்வயதிலும் அதை மாறாதிருப்பான்.

★ பணக்காரன் ஏழைகளை ஆளுகிறான்; கடன் வாங்கினவன் கடன் கொடுத்தவனுக்கு அடிமை.

★ அணியாயத்தை வைக்கிறவன் வருத்தத்தை அடுப்பான், அவன் உக்கரத்தி மாறாது ஒழியும்.

★ பழையன்கள் வாய் ஆடுமான படியே;

★ கொள்ளகிறியும் அம்புகிறியும் தாவுக் கேடுவாரனை கிறியும் எறிகிற வைத்தியக் மனுஷன் எப்படி கிடக்கிறானோ அப்படியே, தனக்கேடுத்தவனை வஞ்சித்து நான் விளையாட்டுக்கல்லவோ செய்தேன் என்று சொல்லுகிற மனிதனும் எடுக்கிறான்.

★ காகன் திருதுக்கும், வாடை மழையுக்கும் ஏதுவானது போல; வாலாயன் கண்டைகிறி கேட்கிறிதுக்கு ஏதுவானவன்.